Sa žarkom brigom: optužujemo papu Franju

19. rujna 2016.
Na blagdan sv. Januarija u mjesecu Gospe Žalosne

Vaša Svetosti!

Ovo što slijedi, iz očaja napisano od nas skromnih članova laikata, moramo nazvati optužbom protiv Vašeg pontifikata, koji je bio katastrofa za Crkvu razmjerno užitku koji pruža upravljačima ovoga svijeta. Vrhunac, koji nas je nagnao na ovaj korak, bilo je objavljivanje Vašega "povjerljivog" pisma buenosaireskim biskupima, u kojem im odobravate, isključivo na temelju vlastitih nazora onako kako su izraženi u *Amoris laetitia*, da neke javne preljubnike u "novim brakovima" pripuštaju sakramentima ispovijedi i svete pričesti bez ikakve njihove čvrste nakane da promijene svoj život odreknućem od svojih preljubničkih spolnih odnosa.

Tako ste ustali protiv riječi samoga našega Gospodina da su rastava i "ponovna ženidba" preljub *same po sebi*, bez iznimke; protiv opomene sv. Pavla na kaznu za nedostojno primanje Presvetog Sakramenta; protiv naučavanja dvaju neposrednih Vam prethodnika, sukladnog s dvotisućljetnim crkvenim moralnim naukom i euharistijskom stegom ukorijenjenima u božanskoj objavi; protiv Zakonika kanonskog prava i protiv sve Tradicije.

Već ste izazvali lom sveopće crkvene stege, koju neki biskupi usprkos *Amoris laetitia* nastavljaju održavati, dok drugi, uključujući i one u Buenos Airesu, najavljuju promjenu zasnovanu isključivo na autoritetu Vaše sablažnjive "apostolske pobudnice". Nikad se u povijesti Crkve nije dogodilo ništa slično.

A ipak, gotovo bez iznimke, konzervativni članovi hijerarhije obdržavaju politiku šutnje, dok liberali zahvaljujući Vama javno likuju nad svojom pobjedom. Jedva itko u hijerarhiji ustaje protiv Vašega bezobzirnog zanemarivanja zdravog nauka i prakse, premda mnogi privatno mrmljaju protiv Vašeg haranja. Tako je, kao i u vrijeme arijanske krize, zapalo laike da brane vjeru usred gotovo sveopćeg izbjegavanja dužnosti od strane poglavara.

Naravno, u općem poretku stvari mi ne značimo ništa, pa ipak nam je, krštenim laičkim članovima Otajstvenog Tijela, dodijeljeno bogomdano pravo i suodnosna dužnost, zajamčena crkvenim zakonom (*CIC* can. 212), da se

Vama i svojim drugovima katolicima očitujemo o zaoštrenju krize što ga je izazvalo Vaše upravljanje Crkvom usred već trajne crkvene krize još od Drugoga Vatikanskoga koncila.

Budući da su privatne usrdne molbe bile, kako smo niže zapisali, posve uzaludne, objavljujemo ovaj dokument da bismo rasteretili svoju savjest sučelice velikoj šteti koju ste nanijeli i prijetite nanijeti dušama i crkvenoj zajednici te da bismo svoje drugove katolike potaknuli na dosljedno protivljenje Vašoj neprekidnoj zlorabi papinske službe, posebno kad je riječ o nezabludivom crkvenom nauku protiv preljuba i oskvrnjivanja Presvete Euharistije.

U odlučivanju da objavimo ovaj dokument vodili smo se naukom Anđeoskog Naučitelja o naravnoj pravdi u Crkvi:

"Mora se međutim primijetiti da je podložnik *ako je ugrožena vjera dužan čak i javno prekoriti svoga pretpostavljenog*. Stoga je Pavao Petra, kojemu je bio podložnik, prekorio u javnosti zbog neposredne opasnosti od sablazni glede vjere, a Petar je, kako piše Augustin u bilješci o Gal 2,11, "dao primjer poglavarima kako dogodi li se ikada da skrenu s pravog puta, ne smiju prezreti ukor svojih podložnika". (*Summa theologiae*, II-II, 33, 4)

Vodili smo se također naukom svetog Roberta Bellarmina, crkvenog naučitelja, glede dopuštenog otpora zabludjelu rimskom prvosvećeniku:

"Zato kao što bi bilo zakonito oprijeti se prvosvećeniku ako napada tijelo, zakonito je i oprijeti mu se ako napada duše ili remeti državni poredak, *a pogotovo ako bi nastojao uništiti Crkvu*. Kažem, zakonito je oprijeti mu se, *odbijajući činiti što naređuje i sprečavajući da se provede njegova volja*..." (*De controversiis* o rimskom prvosvećeniku, 2, 29)

Katolici diljem svijeta, i to ne samo "tradicionalisti", uvjereni su da je situacija koju je Bellarmin hipotetski zamišljao danas postala stvarnost. To uvjerenje pobuda je nastanku ovoga dokumenta.

Bog neka je sudac ispravnosti naših nakana.

Christopher A. Ferrara, glavni uvodničar, "The Remnant"
Michael J. Matt, urednik, "The Remnant"
John Vennari, urednik, "Catholic Family News"

KNJIGA OPTUŽBE

Milošću Božjom, a na temelju crkvenog zakona, žalba protiv Franje, rimskog prvosvećenika, zbog opasnosti za vjeru i zbog velike štete za duše i za opće dobro Svete Katoličke Crkve

Kakva je to poniznost?

U noći Vašeg izbora, u govoru na balkonu bazilike svetog Petra izjavili ste: "Dužnost konklave bila je da dadne *biskupa rimskog*." Iako se mnoštvo pred Vama sastojalo od ljudi iz cijelog svijeta, od članova sveopće Crkve, izrazili ste zahvalnost samo "za dobrodošlicu koju je iskazala *rimska biskupijska zajednica*". Izrazili ste također nadu da će "ovo putovanje Crkve koje danas započinjemo" biti "plodno *evangelizacijom ovoga divnoga grada*". Zatražili ste od okupljenih vjernika na Trgu svetog Petra da se mole ne za Papu, nego "za *svog biskupa*" i kazali da ćete sutradan "otići pomoliti se Gospi da štiti *Rim*".

Svoje čudne opaske u toj povijesnoj prigodi započeli ste otrcanim usklikom: "Braćo i sestre, dobra večer!" i završili jednako otrcanom željom: "Laku noć i ugodan san!" Nijedanput u tom prvom obraćanju niste spomenuli svoje papinstvo ni osvrnuli se na uzvišeno dostojanstvo službe na koju ste izabrani: službe namjesnika Kristova, kojemu je božanski naloženo da sveopću Crkvu poučava, njome upravlja i posvećuje ju te vodi u njezinu poslanju da naučava sve narode.

Gotovo od prvog trenutka kako ste izabrani počela je u odnosima s javnošću svojevrsna beskonačna kampanja s temom Vaše jedincate poniznosti među Papama: jednostavan "rimski biskup" nasuprot tobožnjim monarškim težnjama Vaših prethodnika i njihovu dotjeranom ruhu i crvenim cipelama, koje ste Vi odbili. Zarana ste nagovijestili korjenitu decentralizaciju papinske vlasti u korist "sinodske Crkve", za koju ste primjer uzeli iz nazora pravoslavaca o "značenju biskupskoga kolegijaliteta te iz njhova iskustva sinodalnosti". Razdragani masmediji smjesta su pozdravili "Franjinu revoluciju".

To razmetljivo pokazivanje poniznosti međutim pratila je zloraba vlasti

papinske službe besprimjerna u povijesti Crkve. U protekle tri i pol godine neprestano ste promicali svoja mišljenja i želje nimalo ne uzimajući u obzir naučavanje svojih prethodnika, dvotisućljetnu crkvenu tradiciju ili neizmjernu sablazan koju ste prouzročili. U nebrojenim prigodama zaprepastili ste i zbunili vjernike, a oduševili neprijatelje Crkve, inovjernim, pa čak i besmislenim izjavama i gomilali ste uvredu na uvredu protiv vjernih katolika, koje ste neprekidno ismijavali kao farizeje naših dana i "rigoriste". Vaše osobno ponašanje često se spuštalo na razinu gomili ugodnoga lakrdijašenja.

Postojano ste zanemarivali ljekovitu opomenu svojega neposrednog prethodnika, koji je ostavku na papinsku službu dao u tajanstvenim okolnostima osam godina nakon što je od biskupa okupljenih pred njim na početku pontifikata zatražio: "Molite se za mene da zbog straha ne pobjegnem od vukova." U svojoj prvoj papinskoj propovijedi on je rekao:

"*Papa nije apsolutni monarh, čija bi mišljenja i želje bili zakon.* Naprotiv, Papina je služba jamstvo poslušnosti Kristu i njegovoj Riječi. Stoga *Papa ne smije naviještati vlastite ideje, nego mora stalno obvezivati sebe i Crkvu na poslušnost Božjoj Riječi*, nasuprot svakom pokušaju njezine prilagodbe ili razvodnjavanja te svakom obliku oportunizma."

Izbirljivo miješanje u politiku, uvijek politički korektno

Sve vrijeme svoga mandata "biskupa rimskog" Vi gotovo uopće niste marili za ograničenja papinske vlasti i nadležnosti. Miješali ste se u političke stvari kao što je imigracijska politika, kazneni zakon, okoliš, obnova diplomatskih odnosa između SAD-a i Kube (bez obzira na položaj katolika pod Castrovom diktaturom), pa čak i protivljenje škotskom pokretu za državnu nezavisnost. Ali ste odbili suprotstaviti se sekularističkim vladama kad su prkosile božanskom i naravnom zakonu npr. ozakonjenjem "homoseksualnih zajednica", koje je povreda božanskog i naravnog zakona protiv koje Papa može i treba intervenirati.

Zapravo, svoje brojne osude socijalnih zala od kojih su sva politički sigurne mete neprekidno opovrgavate vlastitom djelatnošću, koja ugrožava svjedočenje Crkve protiv mnogostrukih modernističkih zabluda:

Suprotno trajnom crkvenom nauku zasnovanom na Objavi, zahtijevate posvemašnje ukinuće smrtne kazne u cijelom svijetu, bez obzira na težinu zločina, *pa čak i ukinuće doživotne zatvorske kazne*, ali nikad niste pozvali na ukinuće ozakonjenog abortusa, koji je Crkva uvijek osuđivala kao masovno ubijanje nedužnih.

Izjavljujete da obični vjernici čine težak grijeh ako propuštaju reciklirati svoj kućni otpad ili ako uključuju nepotrebnu rasvjetu, makar trošite milijune dolara na neukusne masovne priredbe oko svoje osobe, u raznim zemljama, kamo putujete s velikom pratnjom, u posebnim avionima koji ispuštaju goleme količine ugljika u atmosferu.

Zahtijevate otvorene granice za muslimanske "izbjeglice" u Europi, koji su mahom muškarci u dobi za vojsku, dok sami živite iza zidina vatikanskoga grada-države koji strogo isključuje neprebivaoce, a *zidine je dao podići Lav IV. zato da spriječi novu muslimansku pljačku Rima*.

Govorite neprestano o siromašnima i o "periferijama" društva, ali se udružujete s imućnom i korumpiranom njemačkom hijerarhijom i s proabortivnim, prokontraceptivnim, prohomoseksualnim globalističkim slavnicima i moćnicima.

Izrugujete pohlepnu težnju korporacija za dobitkom i "ekonomiju koja ubija", a privatnim audijencijama častite najbogatije tehnokrate i korporacijske vođe i primate od njih obilne donacije, pa ste čak dopustili da Porsche unajmi Sikstinsku kapelu za "veličanstven koncert... priređen isključivo za sudionike", koji su platili po 6000 dolara za obilazak Rima. To je prvi put da je Papa dopustio da se taj sveti prostor upotrijebi za neku korporacijsku priredbu.

Zahtijevate dokrajčenje "nejednakosti", a grlite se s komunističkim i socijalističkim diktatorima koji žive u raskoši dok mase pate pod njihovim jarmom.

Američkoga kandidata za predsjednika osuđujete kao "nekršćanina" jer teži spriječiti nezakonito useljavanje, ali ne govorite ništa protiv ateističkih diktatora s kojima se grlite, a koji su počinili masovna umorstva, progone Crkvu i utamničuju kršćane u svojim policijskim državama.

Promičući o politici i javnim poslovima svoja osobna mišljenja kao da su katolički nauk, niste se ustručavali zloupotrijebiti čak i dostojanstvo papinske enciklike, koju ste iskoristili da poduprete prijeporne, pa i dokazivo obmanjivačke znanstveničke tvrdnje o "klimatskim promjenama", "ugljikovu

ciklusu", "ispuštanju ugljikova dioksida" i "rastu kiselosti oceana". U istom dokumentu zahtijevate i da vjernici na navodnu "ekološku krizu" odgovore tako da podrže svjetovne ekologističke programe, npr. "UN-ove ciljeve održivog razvoja", *koje ste hvalili iako zahtijevaju sveopću dostupnost spolnog i reproduktivnog zdravlja, a ona znači kontracepciju i abortus*.

Neobuzdani indiferentizam

Premda nipošto pionir u razornim pokoncilskim novotarijama "ekumenizma" i "međureligijskog dijaloga", na stupanj ste neviđen čak i u najgorim godinama pokoncilske krize promaknuli poseban religijski indiferentizam koji praktički čini suvišnim poslanje Crkve kao arke spasenja.

S obzirom na protestante izjavili ste da su, ma u što vjerovali, svi oni članovi iste "Crkve Kristove" kao i katolici, a doktrinarne razlike između katolika i protestanata da su u usporedbi s time beznačajan problem koji treba riješiti sporazumom među teolozima. Naprosto ste zanemarili teološku i moralnu zapuštenost protestantskih partnera Vatikanu u "ekumenskom dijalogu": tzv. Crkava koje odbacuju temeljne dogme jedine prave religije, od Krista ustanovljene u Katoličkoj Crkvi, uključujući i Petrovo prvenstvo, Svetu Misnu Žrtvu, sedam sakramenata i žrtveno svećeništvo ograničeno na muškarce. Iste te od čovjeka načinjene religije potpuno su propale moralno, odobravaju rastavu, kontracepciju, abortus, pa čak i gadost kakva su "homoseksualne zajednice", utemeljene na navadnom prakticiranju sodomije. Izrugivanje je evanđelja, i protivi se samom razumu, izjaviti da oni koji ispovijedaju takve teške zablude pripadaju istoj Crkvi kao i vjerni katolici.

Tim mišljenjem djelatno ste protestante obeshrabrili za obraćenje, među njima i "biskupa" Tonyja Palmera, pripadnika otpadničke anglikanske sljedbe koja umišlja da redi žene. Kako je ispričao, Vi ste mu kad je spomenuo "povratak kući u Katoličku Crkvu" dali ovaj zapanjujući odgovor: "*Nitko se tu ne vraća kući.* Vi putujete prema nama, a mi putujemo prema vama i sastat ćemo u sredini." U sredini čega? Palmer je ubrzo zatim poginuo u motociklističkoj nesreći. Na Vaše inzistiranje međutim taj čovjek čije ste obraćenje namjerno spriječili pokopan je kao katolički biskup, za porugu nezabludivom naučavanju Vašeg prethodnika da su "ređenja izvršena prema anglikanskom obredu bila i jesu potpuno ništava i sasvim jalova". (Lav XIII.,

Apostolicae curae (1896.), DZ 3315)

Što se tiče drugih religija uopće, kao svoj pravi program usvojili ste baš onu zabludu koju je osudio Papa Pio XI. samo 34 godine prije Drugoga Vatikanskoga koncila: "da su sve vjere više-manje dobre i hvalevrijedne, jer svaka od njih na svoj način očituje i označava onaj osjećaj koji nam je svima prirođen te nas dovodi k Bogu i poslušnome priznavanju Njegove vlasti". Sasvim ste zaboravili na opomenu Pija XI. "da tko god podržava one koji zastupaju te teorije i pokušavaju ih ostvariti, potpuno napušta od Boga objavljenu vjeru". U tom pogledu izrazili ste mišljenje da se i ateisti mogu spasiti, samo neka čine dobro, i time izmamili ushićene pohvale u medijima.

Čini se da je u Vašim nazorima Rahnerova krivovjerna teza o "anonimnim kršćanima", koja obuhvaća zapravo svekoliko čovječanstvo i podrazumijeva sveopće spasenje, nepovratno nadomjestila ono što, naprotiv, naučava naš Gospodin: "Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; tko ne uzvjeruje, osudit će se." (Mk 16,16)

Besmisleno uljepšavanje islama

Preuzimajući ulogu kuranskog egzegeta da biste Muhamedovu sljedbu oslobodili krivnje za neprekinutu povijesnu povezanost s osvajanjem i okrutnim progonom kršćana, izjavljujete: "Suočeni s uznemirujućim slučajevima fundamentalističkog nasilja, morali bismo vođeni poštovanjem spram istinskih sljedbenika islama izbjegavati mrziteljska uopćavanja, jer pravi islam i pravilno čitanje Kurana protive se svakom obliku nasilja." (*Evangelii gaudium*, 253)

Zanemarujete čitavu povijest islamskog ratovanja protiv kršćanstva, sve do naših dana, kao i sadašnje barbarske zakonike i progon kršćana u islamskim republikama u svijetu, među kojima su i Afganistan, Iran, Malezija, Maldivi, Mauretanija, Nigerija, Pakistan, Katar, Saudijska Arabija, Somalija, Sudan, Ujedinjeni Arapski Emirati i Jemen. To su ugnjetavački režimi vlastiti šerijatskom zakonu, za koji muslimani vjeruju da ga je Alah namijenio cijelom svijetu, te ga nastoje uvesti gdje god postanu znatan dio pučanstva. No Vi biste rekli da islamskim republikama svima manjka "istinskog" razumijevanja Kurana!

Čak pokušavate omalovažiti izravan islamski terorizam na Bliskom istoku, u Africi i u samom srcu Europe usuđujući se postavljati znak moralne jednakosti između muslimanskih fanatika koji vode džihad, kao što su činili sve otkako se islam pojavio, i izmaštanog "fundamentalizma" među vjernim katolicima, koje ne prestajete javno kuditi i vrijeđati. Na jednoj od svojih nesređenih avionskih konferencija za tisak, na kojima ste tako često brukali Crkvu i potkopavali katolički nauk, izrekli ste ovo zloglasno mišljenje, tako tipično za Vaše besmisleno ustrajanje na tome da su religija utemeljena od Utjelovljenog Boga i trajno nasilna sljedba utemeljena od izopačenog Muhameda moralno ravnopravne:

"*Ne volim govoriti o islamskom nasilju*, jer svaki dan, listajući novine, vidim nasilje, ovdje u Italiji... ovaj je ubio svoju djevojku, onaj punicu... i to su kršteni katolici! *To su nasilni katolici! Ako govorim o islamskom nasilju, moram govoriti o katoličkom nasilju... Mislim da u gotovo svim religijama uvijek postoje male skupine fundamentalista. Fundamentalisti. Mi ih imamo.* Kad fundamentalizam dolazi da ubije, može ubiti i jezikom, apostol Jakov to kaže, ne ja, a može i nožem, zar ne? Mislim da nije pošteno poistovjećivati islam s nasiljem."

Za ne povjerovati je da rimski prvosvećenik može izjaviti da su nasumični nasilni zločini katolika, *pa i njihove puke riječi*, moralno istovrijedni korjenitoj islamskoj borbi diljem svijeta kroz terorističke čine, masovno ubijanje, mučenje, porobljavanje i silovanje u Alahovo ime. Čini se da ste brži da branite Muhamedovu smiješnu i smrtonosnu sljedbu od pravednog otpora nego istinsku Crkvu od njezinih nebrojenih lažljivih optužitelja. Ni nakraj pameti nije Vam trajni crkveni nazor o islamu izražen od Pape Pija XI. u njegovoj "Posveti ljudskog roda Presvetom Srcu Isusovu": "Kralj budi svima onima koji se još u *tami krivoboštva ili islama* nalaze, i ne krati se privesti ih u svjetlo i kraljevstvo Svoje."

Reformistički "san", poduprt čeličnom rukom

Sve u svemu, Vi kao da patite od reformističke manije za koju ne postoje granice izvan Vašeg "sna" o tome kakva Crkva treba biti. Kao što ste napisali u svome besprimjernom osobnom papinskom manifestu, *Evangelii gaudium* (nn. 27, 49):

"Sanjam o 'misionarskom opredjeljenju', tj. o *misionarskom poticaju kadrom preobraziti sve*, tako da *u Crkvi običaji, načini postupanja, raspored vremena, jezik i strukture* postanu prikladan kanal za evangelizaciju današnjeg svijeta *više nego za njezino samoočuvanje*...

Više od straha pred pogreškom nadam se da nas pokreće strah *da se ne zatvorimo u strukture koje nam pružaju lažnu zaštitu, u pravila koja nas pretvaraju u neumoljive suce*, u navike u kojima se osjećamo mirnima, *dok pred našim vratima ljudi skapavaju od gladi*, a Isus nam bez prestanka ponavlja: Dajte im vi jesti." (Mk 6,37)

Nevjerojatno, ali Vi tvrdite da su drevne "strukture" i "pravila" Svete Katoličke Crkve okrutno zadavali duhovnu glad i smrt sve do Vašeg dolaska iz Buenos Airesa, te da sada želite promijeniti doslovno sve u Crkvi da biste je učinili milosrdnom. Kako da to vjernicima bude išta drugo doli znak zastrašujuće megalomanije? Izjavljujete čak da evangelizaciju, kako je Vi shvaćate, ne smije ograničavati briga za "samoočuvanje" Crkve, kao da je to dvoje u nekakvoj međusobnoj opreci!

Vaš mutni san o reformi svega prati čelična ruka koja razbija svaki pokušaj obnove vinograda već opustošenog polustoljetnom bezobzirnom "reformom". Jer, kako ste objavili u svom manifestu (*Evangelii gaudium*, 94), puni ste prezira prema katolicima odanim tradiciji, koje nepromišljeno optužujete za "samoživi prometejski neopelagijanizam" i za "osjećaj superiornosti nad drugima zbog obdržavanja stanovitih pravila ili zbog nepopustljive vjernosti određenom katoličkom stilu iz prošlosti".

Vi čak ismijavate "navodni zdrav nauk i disciplinu", jer, smatrate, "vode u narcistički i autoritarni elitizam kojim se druge analizira i svrstava umjesto da ih se evangelizira". No upravo Vi stalno svrstavate i analizirate druge beskonačnom bujicom omalovažavanja, karikiranja, vrijeđanja i kuđenja vjernih katolika jer su nedovoljno prijemljivi za "Boga iznenađenja" kojeg ste predstavili na Sinodi.

Odatle Vaše nemilosrdno uništenje cvatućeg Reda franjevaca Bezgrešne zbog njihova "nepobitno tradicionalističkog nagnuća". Uslijedila je Vaša odredba da će odsad svaki pokušaj uspostave kakve nove biskupijske ustanove posvećenog života (npr. koja bi primila premještene članove Franjevaca Bezgrešne) biti ništav i uzaludan bez prethodnog "savjetovanja" sa

Svetom stolicom (tj. de facto dopuštenja koje se može uskraćivati unedogled). Time ste bitno umanjili davnašnju samostalnost biskupa u njihovim biskupijama, dok propovijedate novo doba "kolegijaliteta" i "sinodalnosti".

Uzevši zatim na nišan klauzurne samostane, donijeli ste mjere za prisilu na izručenje njihove mjesne samostalnosti savezima pod upravom crkvenih birokrata, na redovito prekidanje klauzure radi vanjske "formacije", na pravo laika da upadaju u samostan radi euharistijskoga klanjanja, na nečuvenu diskvalifikaciju samostanske glasačke većine ako je "postarija" te na sveopću obvezu devetogodišnje "formacije" prije konačnih zavjeta, što će jamačno ugušiti nova zvanja i osigurati izumiranje velikog dijela preostalih samostana.

Bog neka nam je na pomoći!

Nesmiljen poriv za prihvatom spolnog nemorala u Crkvu

Ništa međutim nije ravno bahatosti i drskosti s kojima ste se nepokolebljivo trudili da nametnete sveopćoj Crkvi istu zlu praksu koju ste odobrili kao biskup buenosaireski: svetogrdno podjeljivanje Presvetog Sakramenta ljudima koji žive u preljubničkim "drugim brakovima" ili u priležništvu bez potpore makar građanskog obreda.

Gotovo od prvog trenutka kako ste izabrani promicali ste "Kasperov prijedlog", opetovano odbijan u Vatikanu pod Ivanom Pavlom II. Kardinal Walter Kasper, izrazit liberal čak i među liberalnom njemačkom hijerarhijom, dugo je zagovarao pripuštanje rastavljenih i "ponovno vjenčanih" svetoj pričesti u "nekim slučajevima", u skladu s tobožnjim "pokorničkim putom" koji bi ih pripustio Sakramentu dok nastavljaju svoje preljubničke spolne odnose. Kasper je pripadao "Sentgalenskoj grupi", koja je lobirala za Vaš izbor, nakon čega ste Vi kraljevski nagradili njegovo ustrajanje u zabludi, tako da je u novinama proglašen "Papinim teologom".

Počeli ste svojoj razornoj novosti pripravljati put pribjegavajući onomu što se ne može nazvati drukčije nego demagoškim parolaštvom. U svom manifestu (*Evangelii gaudium*, 47) izjavili ste u studenom 2013.: "Euharistija, iako jest punina sakramentalnog života, *nije nagrada za savršene, nego moćan lijek i hrana za slabe*. To uvjerenje ima pastoralne posljedice koje smo pozvani razborito i odvažno razmotriti. Često se ponašamo kao dosuditelji milosti, a ne

kao njezini olakšavatelji."

Dostojno primanje Presvetog Sakramenta u stanju milosti tim se napadnim obraćanjem čuvstvu karikira kao "nagrada za savršene", pri čemu se buntovnički podmeće da je Crkva "slabe" predugo lišavala euharistijske "hrane". Otuda Vaša jednako demagoška optužba da su se crkveni sveti službenici ponašali okrutno, poput "dosuditelja milosti, a ne njezinih olakšavatelja", uskraćujući svetu pričest "slabima", nasuprot "savršenima", pa sad morate "odvažno" ukloniti tu nepravdu.

No, dakako, Presveta Euharistija nije "hrana" i "lijek" za uklanjanje smrtnoga grijeha. Naprotiv, svjesno ju primati u tom stanju oskvrnjivanje je *smrtonosno za dušu* i time razlog za prokletstvo: "Stoga tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela." (1 Kor 11,27-29).

Kao što svako u vjeri valjano poučeno dijete zna, lijek kojim se uklanja smrtni grijeh jest ispovijed, dok je Euharistija (poduprta redovitom ispovijedi) duhovna hrana za održavanje i unapređivanje stanja milosti nakon odrješenja, da se ne bi ponovno upalo u smrtni grijeh, nego raslo u zajedništvu s Bogom. Međutim čini se da je sam pojam smrtnoga grijeha odsutan iz sveukupnih Vaših službenih dokumenata, nagovora, primjedaba i proglasa.

Jasno pokazujući svoj naum, samo nekoliko mjeseci poslije na "izvanrednom konzistoriju o obitelji" događaje ste organizirali tako da je jedini službeni govornik bio nitko drugi nego kardinal Kasper. U dvosatnom govoru, 20. veljače 2014., za koji ste željeli da ostane tajan, ali je procurio u talijanske novine kao "tajni" i "izuzetni" dokument, Kasper je izložio svoj suludi prijedlog pripuštanja nekih javnih preljubnika svetoj pričesti, smjerajući izravno na Vaše geslo: "sakramenti nisu nagrada za one koji se dobro ponašaju ili za izabrane, iz koje bi bili isključeni oni koji su u najvećoj potrebi" (EG 47). Otada do danas niste se pokolebali u odluci da u Crkvi ustanovite teško zlorabljenje Euharistije koje ste dopustili u Buenos Airesu.

U tom pogledu čini se da baš previše ne cijenite sakramentalni brak kao objektivnu činjenicu za razliku od onoga što ljudi subjektivno osjećaju o položaju nemoralnih veza koje Crkva nikad ne može priznati brakom. U opaskama koje će Vašem čudnovatom pontifikatu zasvagda oduzeti dobar

glas izjavili ste da je "velika većina naših sakramentalnih brakova ništava", dok neki priležnici mogu bez braka biti "u pravom braku" jer su "vjerni". Odražava li se u tim opaskama možda rastava i "ponovno vjenčanje" Vaše sestre i suložništvo Vašeg nećaka?

Ta izjava, koju je ugledni kanonist s pravom nazvao smiješnom, izazvala je prosvjed vjernika u cijelom svijetu. Ne bi li se sablazan umanjila, u vatikanskom službenom zapisu izmijenjene su Vaše riječi "velika većina naših sakramentalnih brakova" u "dio naših sakramentalnih brakova", ali ne i Vaše sramotno odobravanje nemoralnih suložništava kao "pravog braka".

Također se čini da Vas ne zabrinjava svetogrđe sadržano u primanju Tijela, Krvi, Duše i Božanstva Kristova u Presvetoj Euharistiji od strane javnih preljubnika i priležnika. Kako ste rekli ženi koja Vas je nazvala iz Argentine te dobila od Vas telefonski "dozvolu" da se pričešćuje dok živi u preljubu s rastavljenim muškarcem: "Malo kruha i vina ne može škoditi." Nikad niste opovrgli ono što je ispričala, i što bi, uostalom, samo bilo u skladu s Vašim odbijanjem da kleknete prilikom Pretvorbe ili pred izloženim Presvetim Sakramentom, iako bez teškoća klečite ljubeći noge muslimanima za svojega grotesknog parodiranja tradicionalnog nogopranja na Veliki četvrtak, koje ste napustili. Slagalo bi se i s Vašom primjedbom jednoj luteranki, jedne nedjelje u luteranskoj crkvi, da je dogma o pretvorbi samo "tumačenje", a da je "život veći od objašnjenja i tumačenja" te neka ona "razgovara s Gospodinom" o tome da li da ide na pričest u Katoličkoj Crkvi. Što je poslije, na Vaš očiti poticaj, i učinila.

U skladu je s Vašom neznatnom pažnjom prema sakramentalnom braku i prenagljena, skrovita "reforma" postupka poništenja braka, koju ste Crkvi nametnuli bez savjetovanja s bilo kojim nadležnim vatikanskim uredom. Vaš motuproprij *Mitis iudex Dominus Iesus* postavlja okvir za pravi svjetski poništavaći mlin s prijekim postupkom i maglovitim novim osnovama za ubrzano poništavanje. Kako je voditelj Vaše u potaji smišljene reforme poslije objasnio, Vaša je izričita nakana da među biskupima promaknete "obraćenje", promjenu mentaliteta koja će ih podupirati u uvjerenju da trebaju slijediti Kristov poziv upućen preko njihova brata, biskupa rimskog, *da prijeđu s ograničenog broja od nekoliko tisuća poništenja k onim nebrojenim nesretnicima koji bi mogli dobiti potvrdu ništavosti*...".

"Biskup rimski", eto, zahtijeva od svojih drugova biskupa golemo povećanje broja poništenih brakova! Istaknuti katolički novinar izvijestio je poslije o pojavku dosjea od sedam stranica u kojem su kurijalni službenici "pravno 'rastrgali' Papin motuproprij... optužili Svetog Oca da odbacuje važnu dogmu i ustvrdili da je *de facto* uveo 'katoličku rastavu'." Oštro su osudili, kako to novinar opisuje, "pocrkvenjeni 'Führerprinzip' koji vlada od vrha nadolje bez ikakva savjetovanja i nadzora". Ti isti službenici strahuju da će "motuproprij dovesti do poplave poništenja i da će odsad parovi moći naprosto izići iz katoličkog braka, bez ikakvih problema". "'Izvan sebe' su i osjećaju obvezu da 'dignu glas'."

Vi ste međutim, ako ništa drugo, svakako postojani u težnji za svojim ciljevima. Već rano u svom pontifikatu, na jednoj od avionskih konferencija za novinare, na kojoj ste prvi put obznanili svoj plan, izjavili ste: "Pravoslavni slijede, kako je oni zovu, teologiju ekonomije, i daju braku drugu priliku [sic], dopuštaju to. Mislim da taj problem treba proučiti." Po Vašem mišljenju nepostojanje druge prilike za brak u Katoličkoj Crkvi *problem* je koji treba proučiti. Očito je da ste protekle tri i pol godine proveli domišljajući se kako da Crkvi nametnete nešto slično pravoslavnoj praksi.

Istaknuti kanonist koji je savjetnik Apostolskoj signaturi upozorio je da se uslijed Vašega bezobzirnog zanemarivanja stvarnosti sakramentalnog braka "odvija u Crkvi kriza (u grčkom smislu te riječi) oko braka, koja će, smatram, vrhunac doseći u bračnom zakonu i disciplini... Mislim da će se kriza koju *on* [Franjo] *prouzročuje* svesti na to hoće li crkveno naučavanje o braku, za koje svi ispovijedaju da ga štuju, dobiti konkretnu i učinkovitu zaštitu u crkvenom zakonu ili će se crkvenopravni pojmovi koji se odnose na nauk o braku toliko iskriviti (ili naprosto zanemariti) *da će brak i bračni život biti u osnovi prepušteni području osobnog mišljenja i pojedinačne savjesti*."

Amoris laetitia: pravi razlog za tobožnju Sinodu

Ta je kriza vrhunac dosegla nakon zaključenja Vaše katastrofalne "Sinode o obitelji". Iako ste od početka do kraja manipulirali tim događajem da biste postigli ishod koji ste željeli: svetu pričest za javne preljubnike u "nekim slučajevima", nije ispalo onako kako ste očekivali, zbog otpora konzervativnih

sinodskih otaca, koje ste demagoški optužili da su "zatvorenog srca, koje često skrivaju čak i iza crkvenog nauka ili dobrih nakana, da bi zasjeli na Mojsijevu stolicu i sudili, ponekad s osjećajem nadmoći i površno, teške slučajeve i ranjene obitelji".

Bezobzirnom retoričkom zloupotrebom svoje ste pravovjerne protivnike biskupe prispodobili farizejima, koji su prakticirali rastavu i "ponovnu ženidbu" u skladu s mojsijevskim otpustom. A upravo su ti biskupi branili Kristov nauk od farizeja, i od Vaših vlastitih nauma! Doista, čini se da ste odlučni oživiti farizejsko prihvaćanje rastave, svojevrsnom "neomojsijevskom praksom". Ugledni katolički novinar poznat po umjerenim analizama crkvenih zbivanja prosvjedovao je protiv Vašega pokudnog ponašanja: "Čudnovato je kad jedan Papa one koji ostaju vjerni tradiciji kritizira da su na neki način nemilosrdni te da su se svrstali uz farizeje protiv milosrdnog Isusa."

Na kraju se "sinodsko putovanje" koje ste veličali pokazalo kao ništa drugo nego varka iza koje se krije unaprijed donesen zaključak Vaše zastrašujuće "apostolske pobudnice" *Amoris laetitia*. U njoj se Vaš pisac iz sjene, prvenstveno u osmom poglavlju, prepredeno služi dvosmislicama da bi rastvorio vrata svetoj pričesti za javne preljubnike svođenjem naravne zabrane preljuba na "opće pravilo" od kojega se može izuzeti ljude koji "imaju velikih teškoća s razumijevanjem pripadnih joj vrednota" ili "žive u takvoj konkretnoj situaciji koja im onemogućava da se ponašaju drukčije". (¶¶ 2, 301, 304) *Amoris* je jasan pokušaj da se ublažen oblik situacijske etike prokrijumčari na područje spolnoga morala, kao da bi zabluda mogla na taj način biti ograničena.

Vaša očevidna obuzetost opravdavanjem svete pričesti za javne preljubnike dovela Vas je do protivljenja trajnom crkvenom moralnom nauku i s njim bitno povezanoj sakramentalnoj stezi, koje su potvrdila oba Vaša neposredna prethodnika. Ta se stega zasniva na nauku samoga našega Gospodina o nerazrješivosti ženidbe, kao i na nauku svetog Pavla o božanskoj kazni za nedostojno primanje svete pričesti. Citirajmo Ivana Pavla II. s tim u vezi:

"Crkva ponovno potvrđuje svoju stegu, zasnovanu na Svetom pismu, prema kojoj ne može euharistijskom zajedništvu pripustiti rastavljene i ponovno vjenčane. *Oni su nesposobni da budu pripušteni, jer njihovo stanje i životni položaj objektivno su u opreci sa zajedništvom ljubavi između Krista i Crkve,*

označenim i ostvarenim u euharistiji. A k tomu postoji još jedan, osobit pastoralni razlog: ako se te osobe pripuste euharistiji, *vjernici bi bili uvedeni u zabludu i krivo bi shvaćali crkveni nauk o nerazrješivosti ženidbe*.

Pomirenje u sakramentu pokore – koje bi otvorilo put k sakramentu euharistije – može se udijeliti *samo* onima koji se pokaju što su pogazili znak Saveza i vjernosti Kristu te iskreno odluče *provoditi takav život koji nije u opreci s nerazrješivošću ženidbe*. To znači, u praksi, da muškarac i žena kada zbog ozbiljnih razloga, kao što je npr. odgoj djece, ne mogu udovoljiti obvezi rastanka 'preuzmu dužnost da žive u potpunoj suzdržljivosti, tj. *bez čina svojstvenih bračnom paru*'." (*Familiaris consortio*, 84)

Zanemarili ste molbe iz cijelog svijeta od svećenika, teologa i moralnih filozofa, crkvenih udruga i novinara, pa čak i nekolicine odvažnih crkvenih dostojanstvenika među inače utihnulom hijerarhijom, da opozovete ili "razjasnite" namjerne dvosmislice i očite zablude *Amorisa*, posebno u osmom poglavlju.

Velika moralna zabluda sad je izričito odobrena

A sada ste, onkraj prijevarne dvosmislenosti, izričito odobrili iza kulisa ono čemu ste dvosmisleno popuštali u javnosti. Naum je izišao na vidjelo procurenjem Vašega "povjerljivog" pisma upućenog biskupima buenosaireskoga pastoralnog područja, gdje ste, kao nadbiskup, već bili odobrili masovno svetogrđe u naseljima (slamovima).

U pismu hvalite spis tih biskupa o "Temeljnim kriterijima za primjenu osmog poglavlja pobudnice *Amoris Laetitia*", kao da postoji nekakva dužnost "primjene" toga dokumenta radi promjene dvotisućljetne crkvene sakramentalne stege. Pišete: "Tekst je vrlo dobar i potpuno objašnjava smisao osmog poglavlja pobudnice Amoris laetitia. *Nema drugog tumačenja*." Je li slučajna podudarnost što taj tekst dolazi upravo iz one nadbiskupije u kojoj ste, kao nadbiskup, odavno odobrili pripuštanje javnih preljubnika i suložnika svetoj pričesti?

Ono što se prije samo jasno podrazumijevalo sad je postalo izričito, a oni koji su uporno tvrdili da *Amoris* ništa ne mijenja sad izgledaju poput budala. Tekst koji hvalite kao *jedino* ispravno tumačenje *Amorisa* korjenito potkopava

crkveni nauk i praksu koje su branili Vaši prethodnici. Prije svega, na puki "izbor" svodi moralnu zapovijed neka rastavljeni i "ponovno vjenčani" "žive u potpunoj suzdržljivosti, tj. bez čina svojstvenih bračnom paru". Prema buenosaireskim biskupima, a s Vašim odobrenjem, samo je "*moguće* predložiti paru da živi u suzdržljivosti. *Amoris Laetitia* ne zanemaruje teškoće toga izbora."

Kao što je prije samo 18 godina, u vrijeme vladavine upravo onog Pape kojeg ste kanonizirali, neopozivo ustvrdila Kongregacija za nauk vjere: "Ako je prijašnji brak dvaju rastavljenih i ponovno vjenčanih vjernika valjan, njihova se nova veza ne može *ni u kojim okolnostima* smatrati zakonitom, i stoga je *po sebi nemoguće da primaju sakramente*. Ta norma *obvezuje pojedinačnu savjest bez iznimke*." To je trajni, dvotisućljetni nauk Katoličke Crkve.

Štoviše, nijedan župnik, pa čak ni biskup nemaju vlast da u tzv. unutarnjem sudištu prihvate od onoga tko živi u preljubu tvrdnju da mu savjest kaže da je njegov sakramentalni brak zapravo bio ništav, jer, kako Kongregacija za nauk vjere upozorava, "budući da brak ima bitno javni crkveni značaj te vrijedi načelo *nemo iudex in propria causa* (nitko nije sudac u vlastitoj stvari), bračni slučajevi *moraju se rješavati u vanjskom sudištu*. Stoga ako rastavljeni i ponovno vjenčani vjernici misle da je njihov prijašnji brak bio ništav, *dužni su se obratiti nadležnomu ženidbenom sudu* da bi se objektivno istražilo pitanje i primijenile sve raspoložive pravne mogućnosti."

Pošto su beziznimnu moralnu normu ukorijenjenu u božanskoj objavi sveli na izbor, buenosaireski biskupi, citirajući *Amoris* kao svoj jedini autoritet u dvije tisuće godina crkvenog naučavanja, izjavljuju: "U drugim, složenijim okolnostima te ako je nemoguće dobiti poništenje, spomenuti izbor može zapravo biti *neizvediv*." Sveopća moralna norma srozana je tako na kategoriju puke smjernice koju valja zanemariti ako je mjesni svećenik ocijeni "neizvedivom" u stanovitim neodređenim "složenim okolnostima". Koje su točno te "složene okolnosti" i kakve veze ima "složenost" s beziznimnim moralnim normama utemeljenim na objavi?

Naposljetku biskupi dolaze do katastrofalnog zaključka koji ste od početka "sinodskog putovanja" gledali nametnuti Crkvi:

"Usprkos tomu *moguć je put razlučivanja*. Ako se dospije do priznanja da u konkretnom slučaju postoje ograničenja koja umanjuju odgovornost i

krivnju (usp. bilješke 301-302), a osobito kad osoba drži da može pasti u daljnje grijehe čineći zlo djeci iz nove zajednice, pobudnica Amoris laetitia otvara *mogućnost pristupanja sakramentima Pomirenja i Euharistije* (usp. bilješke 336 i 351). Oni pak sa svoje strane pripravljaju osobu da nastavi sazrijevati i rasti uz pomoć milosti."

Uz Vašu hvalu i odobrenje, buenosaireski biskupi proglašuju prvi put u povijesti Crkve da neodređena skupina ljudi koji žive u preljubu može dobiti odrješenje i primati svetu pričest *dok ostaje u tom stanju*. Posljedice su katastrofalne.

"Pastoralna praksa" na ratnoj nozi s crkvenim naukom

Odobrili ste kao jedino ispravno tumačenje *Amorisa* moralnu računicu koja bi u praksi potkopala cijeli moralni poredak, a ne samo norme spolnog morala koje očito težite podrovati. Jer primjena zapravo bilo koje moralne norme može se ocijeniti "neizvedivom" ako se talismanski zazovu "složene okolnosti" koje svećenik ili biskup treba "razlučiti" u "pastoralnoj praksi", dok se pobožno brani nepromjenjivost norme kao "općeg pravila".

Magloviti kriterij "ograničenja koja umanjuju odgovornost i krivnju" mogao bi se primijeniti na sve vrste navadnoga smrtnoga grijeha, pa tako i na suložništvo, koje ste već prispodobili "pravom braku", "homoseksualne zajednice", ozakonjenju kojih ste se odbili suprotstaviti, i kontracepciju, koju ste, nevjerojatno, proglasili moralno dopustivom za sprečavanje prijenosa bolesti, a Vatikan je poslije potvrdio da je to stvarno Vaš nazor.

Tako bi Crkva "u nekim slučajevima" proturječila u praksi onomu što u načelu naučava o moralnosti, tj. moralna bi načela praktički bila oborena. Usred sinodske obmane, ali ne spominjući Vas, kardinal Robert Sarah s pravom je osudio takvo varljivo rastavljanje moralnih propisa od njihove "pastoralne primjene": "Zamisao da Učiteljstvo spremimo u lijepu kutiju odvajajući ga od pastoralne prakse, koja bi se mogla razvijati u skladu s *okolnostima*, modom i strastima, *oblik je krivovjerja, opasna šizofrena patologija*."

A ipak, Vi biste rekli da je na temelju "razlučivanja" od strane mjesnih svećenika ili ordinarija neke ljude moguće smatrati subjektivno nedužnima te

pripustiti svetoj pričesti a da se nisu obvezali promijeniti svoj život, *iako znaju da Crkva naučava da je njihova veza preljubnička*. U nedavnom intervjuu ugledni austrijski filozof Josef Seifert, prijatelj Pape Ivana Pavla II. i jedan od mnogih kritičara *Amorisa* kojih ste usrdne molbe za opoziv dokumenta zanemarili, javno je upozorio na moralni i pastoralni besmisao koji ste sada izričito odobrili:

"Kako bi se to primjenjivalo? Zar bi svećenik trebao reći jednom preljubniku: 'Vi ste dobar preljubnik. Nalazite se u stanju milosti. Vrlo ste pobožna osoba, zato imate od mene odrješenje bez promjene svoga života i možete na svetu pričest.' A drugomu: 'O, Vi ste *pravi* preljubnik. Morate se najprije ispovjediti. Morate se odreći svoga dosadašnjeg života, promijeniti ga i onda možete na pričest.'

Hoću reći, kako bi to funkcioniralo?... Kako može svećenik biti sudac duše [i] reći za jednoga da je pravi preljubnik, a za drugoga da je samo nedužan, dobar čovjek? Naime to mi se čini potpuno nemogućim. Samo svećenik s uvidom u duše kakav je imao padre Pio možda bi mogao takvo što reći, a on [padre Pio] ne bi to rekao..."

Uz Vašu hvalu i odobrenje, buenosaireski biskupi čak izražavaju mišljenje da će djeci biti nanesena šteta ako se njihovim rastavljenim i "ponovno vjenčanim" roditeljima ne dopusti nastavak spolnih odnosa izvan braka dok oskvrnjuju Presveti Sakrament. Jedan kazuistički branitelj Vašeg odstupanja od zdravog nauka pretpostavlja da to znači da je preljub tek laki grijeh ako je jedan od preljubnika pod "pritiskom" da nastavi s preljubničkim spolnim odnosima jer drugi sudionik prijeti da će napustiti djecu uskrati li mu se spolno zadovoljenje. Po toj moralnoj logici svaki bi smrtni grijeh, pa i abortus, postajao laki već prijetnjom jedne od strana da će preljubničku vezu raskinuti ne bude li grijeh počinjen.

Još i gore, ako je to uopće moguće, buenosaireski biskupi, oslanjajući se isključivo na Vaše novotarije, usuđuju se natuknuti da će ljudi koji nastavljaju navadno održavati preljubničke spolne odnose *rasti u milosti* dok svetogrdno primaju svetu pričest.

Tako ste smislili ne tek "promjenu stege", nego korjenitu promjenu temeljnog joj moralnog nauka, koja bi zapravo institucionalizirala u Crkvi jedan oblik situacijske etike, svodeći sveopćenito obvezujuće, objektivne

moralne propise na puka opća pravila od kojih bi postojale nebrojene subjektivne "iznimke" zasnovane na "složenim okolnostima" i "ograničenjima" koji bi tobože pretvarali navadne smrtne grijehe u lake grijehe ili čak u obične pogreške, te ne bi bilo zapreke svetoj pričesti.

No Utjelovljeni Bog nije priznao nikakvih takvih iznimaka kad je po svojoj božanskoj vlasti odredio: "Svatko tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom čini preljub. I svatko tko se oženi otpuštenom čini preljub." (Lk 16,18) *Svatko*.

Štoviše, Kongregacija za nauk vjere pod Ivanom Pavlom II., odbijajući "Kasperov prijedlog", koji je očito sve vrijeme bio Vaš prijedlog, izjavila je: "Ova norma [koja javne preljubnike isključuje iz sakramenata] nije nipošto kazna ni obespravljivanje rastavljenih i ponovno vjenčanih, nego izražava *objektivnu situaciju koja po sebi onemogućuje primanje svete pričesti*."

Dakle Crkva nikad ne može dopustiti da se s onima koji žive u preljubu postupa kao da su njihove nemoralne veze valjani brakovi, pa ni ako sudionici preljuba tvrde, neuvjerljivo, da subjektivno nisu krivi premda svjesno svojim životom krše nezabludivi crkveni nauk. Jer otuda proizišla sablazan nagrizla bi i u konačnici razorila vjeru ljudi i u nerazrješivost braka i u Stvarnu Prisutnost Kristovu u Euharistiji. Međutim, uz Vašu punu suglasnost, buenosaireski su biskupi odbacili opomenu Ivana Pavla II. u *Familiaris consortio*, gdje on kaže da bi "vjernici ako se te osobe pripuste euharistiji bili uvedeni u zabludu i pomutnju glede crkvenog nauka o nerazrješivosti ženidbe".

Prema tome upravo u ovom trenutku povijesti Crkve *Vi* vodite vjernike "u zabludu i pomutnju glede crkvenog nauka o nerazrješivosti ženidbe". Doista, toliko ste odlučni nametnuti svoju zabludjelu volju Crkvi da ste se u *Amorisu* (303) usudili kazati da *sam Bog* dopušta rastavljenima i "ponovno vjenčanima" nastavak spolnih odnosa ako u svojim "složenim" okolnostima ne mogu drukčije:

"Savjest međutim može i više nego samo priznati da neka situacija objektivno nije u skladu s općenitim evanđeoskim zahtjevima. Može iskreno i pošteno priznati koje je ponašanje *zasad najvelikodušniji mogući odgovor Bogu* te sa stanovitom moralnom sigurnošću uvidjeti da upravo *to ponašanje sam Bog zahtijeva* u konkretnoj složenosti njezinih ograničenja, iako još nije potpuno

sukladno s objektivnim idealom."

Izričitim odobravanjem svete pričesti za odabrane javne preljubnike u svom pismu u Buenos Aires Vi također potkopavate mogućnost da konzervativniji biskupi ustraju na tradicionalnome crkvenom nauku. Kako mogu biskupi npr. u Americi, Kanadi i Poljskoj inzistirati na dvotisućljetnoj crkvenoj stezi, bitno povezanoj s objavljenom istinom, kad ste od nje oslobodili u Buenos Airesu autoritetom svoje "apostolske pobudnice"? Na temelju čega će se oni suprotstaviti mnoštvu prigovora sad kad ste im tradicijski temelj izmakli ispod nogu?

Sve u svemu, nakon godina umješnog dvosmisličarenja o položaju javnih preljubnika s obzirom na ispovijed i svetu pričest, Vi ste sad jednako umješno proglasili navodni prevrat crkvenog nauka i prakse poslužіvši se "povjerljivim" pismom za koje ste sigurno znali da će procuriti u javnost, poslanim kao odgovor na spis koji Vam je stigao iz Buenos Airesa, a koji ste vjerojatno Vi izmamili u sklopu procesa što ga usmjeravate još otkako je bila najavljena tobožnja Sinoda o obitelji.

Kako je napisao katolički intelektualac i pisac Antonio Socci: "To je prvi put u povijesti Crkve da je Papa stavio svoj potpis na rušenje moralnog zakona." Nijedan prijašnji Papa nije nikad počinio takvu sablazan.

"Iznimke" od moralnog zakona ne mogu se ograničiti

Neobično, ali Vaš novi moralni račun kao da se ne odnosi na druge grijehe, one koje stalno osuđujete pazeći pritom na granice političke korektnosti. Nigdje, primjerice, ne naznačujete da bi "složene okolnosti" ili "ograničenja koja umanjuju odgovornost i krivnju" ispričavali mafijaše koje ste retorički "izopćili" *en masse* i zaprijetili im paklom, bogataše koje grdite kao "krvopije", pa ni vjerne katolike koje smiješno optužujete za "grijeh gatanja" i "grijeh idolopoklonstva" jer ne žele prihvatiti "Božja iznenađenja", tj. Vaše novotarije.

Čini se da ste čitav svoj pontifikat usredotočili na proglašenje pomilovanja samo za grijehe puti, upravo one grijehe zbog kojih, kako je upozorila Gospa Fatimska, više dušâ odlazi u pakao nego zbog bilo kojih drugih grijeha. No zašto mislite da je moralnog duha kojeg ste pustili iz boce,

a zovete ga Bogom iznenađenja, moguće ograničiti na one moralne propise koje smatrate prekrutima u primjeni? Uvesti iznimke od jednoga među beziznimnim moralnim propisima zapravo znači sve ih poništiti. Vaša novotarija udara na temelje vjere i prijeti oboriti cijeli crkveni moralni sustav "kao kulu od karata", dakle proizvesti upravo onaj ishod za promicanje kojeg ste optužili vjerne katolike zbog njihova tobožnjeg "rigorizma" i privrženosti "uskogrudnim pravilima".

Vi međutim ne hajete za takve očevidne posljedice. Na pitanje o svojem odnosu prema protivljenju "ultrakonzervativaca", tj. pravovjernih biskupa i kardinala, odgovorili ste s bezbrižnom bahatošću koja je zaštitni znak Vašeg upravljanja Crkvom: "Oni rade svoj posao, ja svoj. *Ja želim Crkvu koja je otvorena, uviđavna*, koja prati ranjene obitelji. *Oni na sve kažu 'ne'. Ja idem naprijed, ne osvrćući se*."

Sa zapanjujućim oholim prezirom prema Crkvi na čije ste čelo izabrani usudili ste se kazati da "sama Crkva katkad slijedi tvrdu liniju, pada u napast tvrdolinijaštva, u napast da ističe samo moralna pravila, a koliki su ljudi isključeni".

Nikad prije nije neki Papa izjavio da će osobno izliječiti Crkvu od manjka otvorenosti i uviđavnosti te od "napasti" da slijedi "tvrdu liniju" glede moralnosti i time "isključuje" ljude. Takve opasno neumjerene izjave pobuđuju izrazit dojam gotovo apokaliptičnog razvoja događaja počevši od Vašega neočekivanog izbora za Papu.

Zanemarujući sve usrdne molbe, krčite put svojoj "revoluciji"

Prihvativši se svog djela uništenja, zanemarivali ste sve upućene Vam privatne molbe, uključujući i nebrojene molbe da potvrdite kako *Amoris laetitia* ne odstupa od prijašnjeg nauka, kao i dokument što ga je sastavila skupina katoličkih učenjaka upozorivši u njemu na krivovjerne i pogrešne tvrdnje iz *Amorisa* i pozvavši Vas da ih osudite i opozovete. Očito je da ne kanite prihvatiti bratski ispravak ni od koga, pa čak ni od kardinala koji su zamolili da "razjasnite" suglasnost svojeg naučavanja s nezabludivim Učiteljstvom.

Naprotiv, što su vjernici bivali uznemireniji, Vi ste se ponašali sve

smionije. Nastavljajući planski olabavljivati u praksi crkveni moralni nauk o spolnosti, ovlastili ste Papinsko vijeće za obitelj da objavi prvi školski program "spolnog odgoja" ikad proglašen od Svete stolice. Jedna od laičkih vjerničkih udruga koje su ustale u obranu vjere nasuprot općoj šutnji hijerarhije pred navalom Vaših razornih novotarija objavila je sažetak toga užasnog uputnika što otvoreno krši trajni crkveni nauk protiv bilo kakvog oblika izričitoga školskog "spolnog odgajanja":

- Spolno obrazovanje djece prepušta se odgojiteljima, pri čemu se roditelji zaobilaze.
- Seksualna ponašanja kao što su blud, prostitucija, preljub, seks uz kontracepciju, homoseksualni odnosi i samozadovoljavanje propušta se imenovati i osuditi kao grešne čine koji razaraju ljubav u srcu i okreću čovjeka od Boga.
- Propušta se upozoriti mladež na mogućnost vječne rastave od Boga (prokletstvo) zbog činjenja teških seksualnih grijeha. Pakao nije nijedanput spomenut.
- Propušta se razlikovati smrtni od lakoga grijeha.
- Propušta se govoriti o šestoj i devetoj zapovijedi, ili bilo kojoj zapovijedi.
- Propušta se poučavati o sakramentu ispovijedi kao putu obnove odnosa s Bogom nakon počinjenja teškoga grijeha.
- Ne spominje se zdrav osjećaj stida s obzirom na tijelo i spolnost.
- Dječake i djevojčice poučava se zajedno u istoj učionici.
- Potiče se dječake i djevojčice da na satu međusobno razgovaraju o pitanjima kao što je: "Što tebi znači riječ 'seks'?"
- Mješovite razrede pita se da pokažu "gdje je spolnost smještena kod dječaka i kod djevojčica".
- Govori se o "procesu uzbuđenja".
- Upotrebljavaju se seksualno izričite i dojmljive slike u radnim bilježnicama.
- *Preporučuju se razni seksualno izričiti filmovi kao polazište za raspravu.*
- Ne govori se o abortusu da je duboko pogrešan, nego samo da prouzročuje "tešku psihičku štetu".
- Zbunjuje se mladež upotrebom npr. izraza "spolni odnos" ne za spolni čin, nego za odnos usredotočen na čitavu osobu.
- Govori se o "heteroseksualnosti" kao nečemu što treba "otkriti".

• Spominje se poznata "gej" osoba kao primjer nadarene i slavne osobe.
• Podržava se obrazac "hodanja" kao korak prema ženidbi.
• Ne naglašava se celibat kao najviši oblik sebedarja u kojem se upravo sastoji smisao ljudske spolnosti.
• Propušta se spomenuti Kristov nauk o braku.

Ista udruga primjećuje da uputnik "krši norme prethodno proglašene od samoga tog papinskog vijeća". A jedna druga laička udruga prosvjeduje da uputnik "često upotrebljava seksualno izričite i moralno nepoželjne slike, propušta jasno odrediti i rastumačiti katolički nauk iz osnovnih izvora, uključujući Deset zapovijedi i 'Katekizam Katoličke Crkve', te ugrožava nevinost i poštenje mladih ljudi koji su pod zakonitom skrbi svojih roditelja". Vođe laičkoga pokreta katoličkih obitelji s pravom su ga osudili kao "potpuno nemoralnog", "sasvim neprimjerenog" i "upravo tragičnog". Kako je izjavio jedan od njih: "Roditelji ne smiju imati nikakvih iluzija: *pontifikat Pape Franje obilježen je predajom vatikanskih vlasti svjetskoj seksualnoj revoluciji i prijetnja je njihovoj vlastitoj djeci*."

No to korjenito odstupanje od prijašnjeg nauka i prakse samo je u skladu s novotarijama *Amorisa*, koji obznanjuje "potrebu za spolnim odgojem" u "obrazovnim ustanovama", dok posve zanemaruje tradicionalni crkveni nauk da je u prvom redu na roditeljima, a ne na učiteljima u učionicama, odgovornost da pruže djetetu svaku nužnu pouku na tom krajnje osjetljivom području, nastojeći ne da "zalaze u pojedinosti", nego da "upotrijebe ona sredstva koja proizvode dvostruki učinak otvaranja vrata čistoći i zatvaranja vrata poroku".

Vaša "revolucija" međutim nipošto se ne ograničuje na seksualno područje. Vi ste nedavno sastavili povjerenstvo, u kojem je i šest žena, da prouči slučaj ženskih "đakona", koji je već proučilo vatikansko povjerenstvo 2002. te zaključilo da đakonat spada u svećenički red zajedno sa svećeništvom i biskupstvom, a tzv. đakonice u ranoj Crkvi da nisu bile zaređene službenice, nego obične crkvene pomoćnice s ovlašću ne većom od časnosestarske, koje su obavljale neke ograničene službe za žene, ali sigurno ne krštenje ni ženidbu. Đakonice koje, izgleda, imate na umu nisu dakle ništa drugo nego žene maskirane u svećeničko ruho, jer žene nikako ne mogu primiti nijedan stupanj sakramenta svetog reda.

Dok nastavljate potkopavati poštovanje prema krajnjoj ozbiljnosti i nadnaravnom značaju sakramentalnog braka, čini se da se pripremate potkopati i već veoma umanjeno poštovanje prema svećeništvu. Što je sljedeće? Možda "olabavljivanje" apostolske tradicije kleričkog celibata, koje ste već najavili "u svom planu".

Sada se, dok se Vaša revolucija i dalje ubrzava, spremate u listopadu otputovati u Švedsku na zajedničku "molitvenu službu" s oženjenim luteranskim "biskupom", čelnikom proabortivnog, prohomoseksualnobračnog Luteranskoga svjetskog saveza, u spomen na tzv. reformaciju pokrenutu od Martina Luthera.

Neshvatljivo je da će rimski prvosvećenik uzveličati uspomenu na tog sumanutog čovjeka, najrušilačkijega krivovjerca u povijesti Crkve, koji je razbio jedinstvo kršćanstva i otvorio put beskrajnom nasilju i krvoproliću i slomu morala u čitavoj Europi. Kako je sam sramotno izjavio: "Ako uspijem ukloniti misu, smatrat ću da sam potpuno porazio Papu. Bude li svetogrdni i kleti običaj mise srušen, past će sve." Vrhunac je ironije da je natkrivovjerac kojemu namjeravate svojom prisutnošću odati počast to izrekao u pismu Henriku VIII., koji je cijelu Englesku odveo u raskol jer Papa nije htio udovoljiti njegovoj želji za rastavom i "ponovnom ženidbom", uključujući i pristup sakramentima.

Moramo Vam se suprotstaviti

U ovom trenutku Vašega burnog obnašanja službe "rimskog biskupa" izvan svake je razumne sumnje da ste Vi na Petrovoj stolici jasna i neposredna opasnost za Crkvu. Suočeni s tom opasnošću, moramo Vas pitati:

Zar Vas ni najmanje ne zabrinjava sablazan i pomutnja što su ih Vaše riječi i djela prouzročili s obzirom na spasenjsko poslanje Crkve i njezin nauk o vjeri i moralu, osobito na području braka, obitelji i spolnosti?

Zar Vam nikad ne pada na pamet da je beskonačno pljeskanje svijeta "Franjinoj revoluciji" upravo onaj zlokobni znak na koji je upozorio naš Gospodin: "Jao vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi." (Lk 6,26)

Zar ne osjećate uznemirenost zbog podjela koje ste izazvali unutar Crkve, gdje neki biskupi napuštaju nauk Vaših prethodnika, isključivo na temelju Vašega tobožnjeg ovlaštenja, dok drugi pokušavaju ostati vjerni dvotisućljetnom nauku i praksi na svrgavanju kojih ste bez prestanka radili?

Zar Vam ništa ne znače nebrojene svetogrdne pričesti koje će proizići iz Vašeg odobrenja svete pričesti za objektivno gledano javne preljubnike i ostale u "neregularnim situacijama", koju ste Već bili dopustili *en masse* kao nadbiskup buenosaireski?

Uviđate li uopće da je primanje svete pričesti od strane ljudi koji žive u preljubu oskvrnuće, izravna uvreda protiv "Tijela Gospodnjeg" (1 Kor 11,29) koja zavređuje prokletstvo, te javna sablazan koja ugrožava vjeru drugih, kako su ustrajno tvrdili i Benedikt XVI. i Ivan Pavao II. u skladu sa svim svojim prethodnicima?

Zar doista mislite da imate vlast odrediti "milosrdne" iznimke u "nekim slučajevima" od božanski objavljenih moralnih propisa kako bi se uklopili u Vaše osobno shvaćanje "uključivanja", u Vaš očito dobrostiv pogled na rastavu i suložništvo i u Vaše pogrešno poimanje onoga što u pismu buenosaireskim biskupima zovete "pastoralnom dobrohotnošću"? Kao da je nedobrohotno tražiti da preljubnici i bludnici prestanu sa svojim nemoralnim spolnim odnosima prije nego što im se dopusti sudjelovanje u Presvetom Sakramentu!

Zar nemate poštovanja prema suprotnom naučavanju svih Papa koji su Vam prethodili?

Konačno, zar se ne bojite Gospodina i Njegova suda, koji stalno omalovažavate ili niječete u svojim propovijedima i spontanim opaskama, čak tvrdeći, upravo protivno Vjerovanju, da "Dobri Pastir... ne traži da sudi, nego da ljubi"?

Moramo se složiti s ocjenom već spomenutoga katoličkog novinara o Vašem suludom nastojanju oko svete pričesti za ljude u nemoralnim spolnim vezama: "Sve to skupa je bizarno. Nijedna druga riječ ne bi bila prikladna." K tome čitav Vaš bizarni pontifikat stvorio je situaciju kakvu Crkva nikad prije nije vidjela: na Petrovoj je stolici čovjek čije su opaske, proglasi i odluke udarci na cjelovitost Crkve od kojih se vjernici stalno moraju štititi. Kako zaključuje isti pisac: "Sa žalošću to kažem, ali bojim se da će ostatak ovog pontifikata sada razdirati odmetničke grupe, optužbe za papinsko krivovjerje, prijeteći, a

možda i pravi raskol. Gospodine, smiluj se."

A ipak gotovo cijela hijerarhija ili šutke trpi ili razdragano slavi taj slom. No tako je bilo i u vrijeme arijanske krize u 4. stoljeću, kad, kako je znamenito primijetio kardinal Newman:

"Tijelo biskupstva bijaše nevjerno svojem poslanju, dok tijelo laikata bijaše vjerno svojem krštenju; jedanput bi Papa, drugi put patrijarhijska, metropolitanska ili neka druga visoka stolica, ili pak opći koncil, rekli što nije trebalo reći ili učinili nešto što zamračuje i ugrožava objavljenu istinu, dok je s druge strane upravo kršćanski puk, pod vodstvom Providnosti, bio crkvena snaga Atanaziju, Hilariju, Euzebiju Verčelskom i drugim velikim osamljenim ispovjedaocima, koji bi bez njih bili propali."

Ako želimo ostati vjerni svojem krštenju i krizmenoj prisezi, mi članovi laikata, premda nedostojni grešnici, ne smijemo šutjeti ni ostati pasivni pred Vašim haranjem. Savjest nam nalaže da Vas optužimo javno pred svojim drugovima katolicima kako to zahtijeva objavljena istina, božanski i naravni zakon i crkveno opće dobro. Prisjetimo se naučavanja sv. Tome koje smo citirali: Papa nije iznimka od načela naravne pravde prema kojemu podložnici smiju prekoriti svojeg pretpostavljenog, čak i javno, kad prijeti "neposredna opasnost od sablazni glede vjere". Naprotiv, sam razum kazuje da, više nego druge crkvene dostojanstvenike, Papu treba ispraviti, pa makar to učinili njegovi podložnici, "ako skrene s pravog puta".

Znamo da Crkva nije samo ljudska ustanova i da je njezina nerazorivost zajamčena Kristovim obećanjem. Pape dolaze i odlaze, i Crkva će preživjeti čak i ovaj pontifikat. No znamo također da se Bog dostojava djelovati preko ljudi te da, povrh onoga najnužnijeg, a to su molitva i pokora, očekuje od članova vojujuće Crkve, i od svećenika i od laika, borbenu obranu vjere i morala od prijetnji odakle god potjecale, pa makar i od Pape, kako je to povijest Crkve nejednom pokazala

Za ljubav Bogu i Blaženoj Djevici, Majci Crkve, onoj za koju ispovijedate da je štujete, pozivamo Vas da se javno odreknete svojih zabluda i popravite golemu štetu koju ste nanijeli Crkvi, dušama i naviještanju evanđelja, da ne biste pošli za primjerom pape Honorija, pomagača i sudionika u krivovjerju, kojega je izopćio sveopći koncil i vlastiti nasljednik, te navukli na sebe "srdžbu Svemogućega Boga i blaženih apostola njegovih Petra i Pavla".

Ako međutim ne kanite odustati od svoje tašte vizije o "milosrdnijoj" i "evanđeoskijoj" Crkvi od one koju je osnovao Isus Krist, čiji nauk i stegu težite prilagoditi svojoj volji, onda neka kardinali koji žale zbog pogreške što su Vas izabrali ispune svoju krvnu prisegu i barem objave zahtjev da ili promijenite smjer ili napustite službu koju su Vam tako nepromišljeno povjerili.

U međuvremenu dužnost nam nalaže da se u skladu sa svojim položajem u Crkvi suprotstavimo Vašim zabludama i potaknemo svoje drugove katolike da se pridruže tom otporu, u kojem ćemo upotrijebiti sva raspoloživa dopuštena sredstva da ublažimo štetu koju ste, izgleda, odlučni nanijeti Otajstvenom Tijelu Kristovu. Budući da su svi drukčiji pokušaji bili neuspješni, nema nam drugog puta.

Bog neka se smiluje nama, Svojoj Svetoj Crkvi i Vama, njezinoj zemaljskoj glavi. Marijo, pomoćnice kršćana, moli za nas!

http://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/2766-with-burning-concern-we-accuse-pope-francis